

Александър Муратовъ

Розоберачки

Какво се аленѣе въ равнината,
какъвъ е тоя сладъкъ ароматъ?
Ухаятъ розитѣ, блести росата,
жени въвъ кошници събиратъ цвѣтъ.

Деца и птици пълнятъ всѣки слогъ,
и селяни съ талиги преминаватъ. —
Надъ дървесата въ свода чистъ, дълбокъ,
огромни, бѣли облацитѣ плаватъ.

На рамо мъкнатъ кошници женитѣ,
подъ боситѣ крака шуми пръстѣта,
и вижъ, отвсѣкжде презъ далнинитѣ
коли откарватъ въ Карлово цвѣта.

А вечеръ тръгватъ си безъ шумъ и гласъ,
и въздухътъ съсь мирисъ се насища.
Издига въ здрача върхове тогазъ
Балканътъ като сини кошерѣща.

